

செரிசுட்

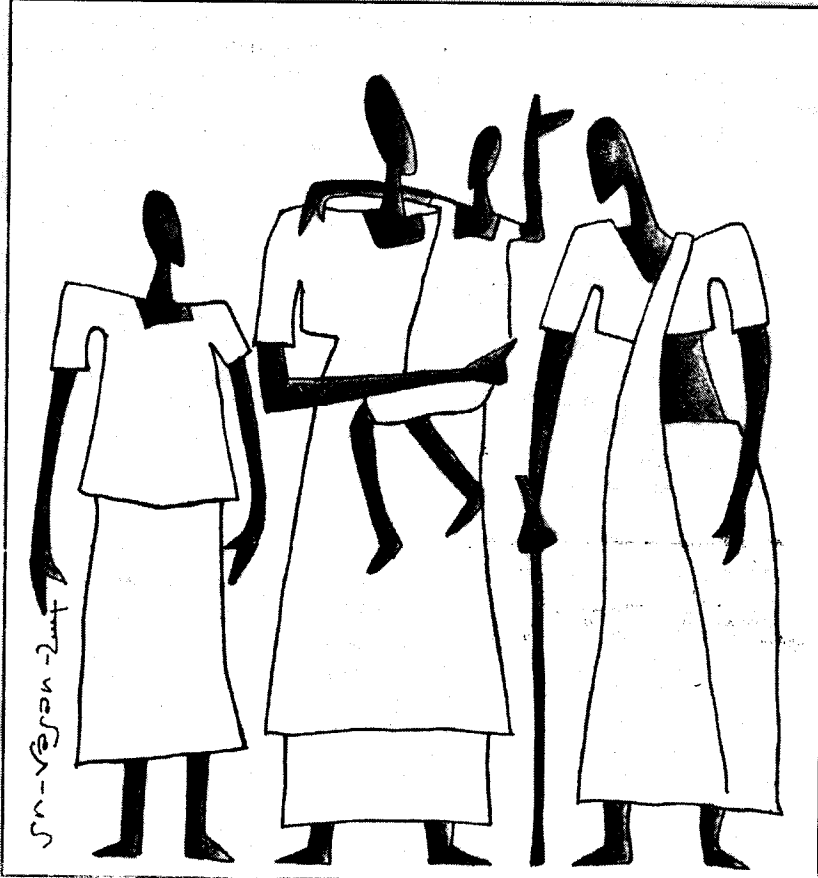
சினு (க)விதை

குடிதொடில் நிதம் குடிகெடும்
கடிபடும் மனை விசர்நாய் தனைப்போல்
வடி தொழில் தினம்செயின் வாழ்வு
முடி வறும் தன்முக மிழந்து!
- அரங்கண்ணன்

இதழ் - 15

ஆவணி - புரட்டாதி 2006

5/=

வாசன்

இளைய தலைமுறைக்கான கலை - இலக்கிய இருதிங்கள் இதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆசிரியர்

நான் சொல்கிறேன் என்பதாலேயே நீ ஏற்றுக்கொள்ளாதே; உன் பகுத்தறிவினால் நான் சொல்வதைப்பெல்லாம் கேள்விக்கு உரியதாகக்; உனக்கு நியை ஒளியாக இரு!" - புகார்

வெள்காட்ட வெள்ளிய அத்திரும்பி

இலங்கையில் 'சக்தி' தொலைக்காட்சியில் முழுமையாகவும் ஏனையசிலவற்றில் பகுதியாகவும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பாகின்றன.

அவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை தமிழகத் தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், திரைப்படங்கள், திரைப்படக்காட்சிகள் - நடிக நடுகையரை மையமாகவைத்து உருவாக்கப்பட்ட சிறிய நிகழ்ச்சிகளாகவே உள்ளன.

ஒருபுறம், பெருந்திரள் பார்வையாளிகள் இரசனையை 'இக் குப்பைகள்' ஓயாது மாசுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன; மறுபுறத்தில், தொலைக்காட்சித் துறையில் சுயமான படைப்புக்களை உருவாக்கி வளர்ச்சி அடைவதற்கான இலங்கையின் வாய்ப்புகளை இல்லாமலாக்கி விடுகின்றன.

சமையல் நிகழ்ச்சி, சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளைக்கூட 'இறக்குமதி' செய்து(!) காட்டும்போது, இலங்கையரைக் 'கையாலாகாத வராய்' இந்நிறுவனங்கள் கருதிக்கொண்டுள்ள மூடத்தனம் பளிச்செனத் தெரிகிறது!

பார்வையாளர், எழுத்தாளர் - கலைஞர், தேசியப்பற்றுணர்வுள்ள பொது அமைப்புகள் தமது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தவேண்டியது அவசியம்!

தெளிவு

குறுங்கதை

நிறைமாதம் அரிசிக்குருணலை எடுத்து விசினாள். எல்லாக்கோழிகளும் ஓடிவந்தன. பேடுகளின் நாயகன் கரவுப்பட்டான். சிலவேளை தன்னைப் பிடித்து விடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு... ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட மதிய வேளைகளில் தீனிபோடுபவளல்ல அவள். குருணலின் கவர்ச்சி ஒரு கணத்தில் எல்லாவற்றையும் மறக்கவைத்தது.

"எறி..."

"பிடி..."

"மறி..."

"விழுத்து..."

சைவம் கணபதியின்ரை பெடியன்.....

சாண்டோ செல்வரத்தினம்.....

கோழிக்கார மேனன்.....

நான்.....

"மறி, மறி களைச்சுப்போச்சுது இனி ஓடமாட்டுது. கவனம்! பேடுகளிலை எறிபட்டிடும்" - கோழிக்காரன் அறிவுறுத்தினான்.

"நான் பிறவிச் சைவம் என்ற பெடியனைக்கொண்டு கோழி பிடிக்கிறியளே. நீங்கள் பாவத்தைச் சுமக்கிறதும் போதாமல் எங்களையும் ஏன் அனுபவிக்கச் செய்யறியள்" சைவம் கணபதி சண்டைக்கு வந்துவிட்டான்.

சாண்டோ செல்வரத்தினம் பெருநாள் காலம் என்பதாலை நாற்பது நாளைக்குக் கோழி திருகமாட்டாராம். ஆனால் சாப்பிடுவதில் ஆட்சேபனையில்லையாம். கணபதியின்ரை கதையோடே தன்ரை கதையையும் சேர்த்துப்போட்டு ஒப்புவித்தார்.

வெஞ்சை வெகிழ்வைக்கும் தவிதை...

சோ. பத்மநாதன்

1933 ஆம் ஆண்டு தை மாதம். பனிபொழியும் வைகறைப் பொழுது, சிறையில் வாடும் சனத்துக் கவிஞன் அய் ஜிங், மறைந்த தனது வளர்ப்புத் தாய் தயானையை நினைத்துக்கொள்கிறான்.

அய் ஜிங் ஒரு நிலப்பிரபுத் துவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். இந்தப் பிள்ளையால் பெற்றோருக்குத் தோஷம் நேரும் என சோதிடன் சொல்லவே, அதை தொலைவில் - ஒரு விவசாயக் குடும்பத்துப் பெண்ணிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். அவளுக்கு ஐந்து பிள்ளைகள். ஆனால் இந்தப் பெரிய இடத்துப் பையனைத் தன் பிள்ளை போல வளர்க்கிறான். தன் பாலை அவனுக்கு ஊட்டுகிறான். மார்போடு அணைக்கிறான்.

"தயானே

உனது பாலின் கடைசித்துளியையும்

குடித்தேன்

பெற்றோரால் திரும்ப நான்

வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டபொழுது

தயானே, நீ ஏன் அழுதாய்?"

பையன் வளர்கிறான். அவன் கிறுக்கிய

சித்திரத்தை தயானே, அடுப்பங்கரையில் ஒட்டி வைத்தான். அயலாரிடமெல்லாம் தன் வளர்ப்பு மகனைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசுவான்.

ஒருநாள் தயானே ஒரு கனவு கண்டான். தன் வளர்ப்பு மகன் வளர்ந்து பெரியவனாகி திருமணம் புரியக் கண்டான். ஒளிவிடும் மண்டபத்தில் நிற்பட்டால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மணப்பெண் அமர்ந்திருந்தான். அந்த அழகி அவளை "மாமி" என அன்போடு அழைத்தான்.

கனவு கலைந்தது. சிலநாளில் தயானே இறந்தான். அவன் நேசித்த வளர்ப்பு மகன் அவ்வேளை அருகில் இல்லை. அவளை அடித்துத் துன்புறுத்திய குடிக்காரக் கணவன் அழுதான். ஐந்து புதல்வர்களும் அழுதார்கள்.

தயானே நெடும் பயணம் ஸூப்பிட்டான்.

"கண்களில்,

கண்ணீர்த்துளிகளுடன்,

நாற்பதாண்டுகள் பாரமாய் அழுத்திய

ஆண்கள்உலகின் இழிவு படுத்தல்களோடும்

அடிமையின் எண்ணற்ற துயர்களோடும்,

நான்குடொலர்ச் சுவப் பெட்டியோடும்

சில கட்டு வைக்கோலோடும்

தன் சடலம்புதைக்க சில அடி மண்ணோடும்,

...கண்களில்

கண்ணீர்த் துளிகளோடும்"

நிறைமாதம் கணவனைக் கூப்பிட்டு ஏதோ குசுகுசுத்தான்.

"நான் இப்படி இருக்கேக்கை கோழிதிருகிப் போடாதையுங்கோ பிள்ளைக்கும் கூடாது" என்று அறிவுறுத்தியிருக்க வேண்டும்.

எங்களைச் சமாளிக்க

"பால் பிழிஞ்சிட்டன்பா கெதியா பிடிச்சு உரிச்சுத் தாங்கோ" உரத்துக் கூறினான்.

அவளுக்கொரு நீதி!

பேடுகளுக்கொரு நீதி!!

எல்லாருக்கும் கோழி புசிக்க விருப்பம்.

ஆனால் நான்தான் பாவத்தைச் சுமக்கவேண்டுமாம். இதுவரை எனக்கிருந்த ஊம்பு நொருக்கும் ஆசை அறவே தணிந்தது. பதிலாக கோழிகள் மீது

தயானே பிரிந்து சென்றான்.

"ஆனால்,

தயானே அறியாத விஷயங்களும் இருந்தன; அவளது குடிக்காரக் கணவன் இறந்தான், மூத்த மகன் கொள்ளைக்காரனானான், யுத்தநெருப்பில் இரண்டாம் மகன் இறந்தான், மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது

புதல்வர் எஜமான்களதும் நிலப்பிரபுக்களதும் வெறுப்புடன் வாழ்ந்தனர்

நான் -

இவ்வுலகின் நீதியின்மையைச்

சபித்து எழுதுகிறேன்..."

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு, தன் கிராமத்துக்கு திரும்பும் கவிஞன், 'தன் சகோதரரைச் சந்திக்கிறான். அவர்களிடையே நெருக்கம் ஏற்படுகிறது.

இன்று பனிமழையும் பொழியும் வைகறைப் பொழுதில், சிறையிலிருந்தபடி, கவிஞன் தன்னைப் பாலூட்டி வளர்த்த தயானையை நினைந்து - பனிமழையில் நளையும் புல்முடிய அவன் புதைகுழியை நினைந்து - இக்கவிதையை எழுதுகிறான்.

தன்னைத் தூக்கியெடுக்க நீட்டிய கரங்களுக்கு, முத்தமிட்ட உதடுகளுக்கு, நேசம் நிறைந்த கறுப்பு முகத்துக்கு, தனக்கு வலிமைத்தந்த மார்க்கு, தயானே பெற்ற தன் சோதரர்க்கு, உலகில் எங்கெங்கோ வாழும் வளர்ப்புத் தாயர்க்கு, அவர்தம் புதல்வர்க்கு, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சொந்த மகன்போல் தன்மீது அன்பைப் பொழிந்த தயானைக்கு தன் கவிதையை அர்ப்பணிக்கிறான்.

அய் ஜிங், தன் சொந்த அனுபவத்தை விரித்துப் பொதுமையாக்கி, உலகெங்கிலுமுள்ள செவிலித் தாயருக்கும் அவர்தம் வளர்ப்புப் பிள்ளைகளுக்கும் உரியதாகுகிறார். அது மட்டுமல்ல; சீனப் பிரபுத்துவ குடும்பங்களின் வாழ்க்கை முறைபற்றி, போர் பற்றி, தயானையின் குடிக்காரக் கணவன் பற்றி, தயானையின் பிள்ளைகள் பற்றியெல்லாம் சொல்லிவிடுகிறார். நெஞ்சை நெகிழவைக்கும் இக் கவிதையைத் தமிழாக்கம் செய்தவர் அ. யேசுராசா; பனிமழை என்ற அவரின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதியில் இது இடம்பெற்றுள்ளது.

அனுதாபம் பிறந்தது. அரிசிபோட்டு வளர்த்தவர்களே அறுத்துத்தின்னத் துடிக்கும் கபடத்தன எண்ணமே சேவல் மீது பச்சாத்தாபம் பிறக்கவைத்தது.

"கெண்டைக் கால் மடங்கிப்போச்சுது. இனி ஓடேலாதாம். சாவலும் அங்காலை ஓடிட்டுது. நாளைக்குப் பார்ப்பம்" என்ற நொண்டிச் சாட்டுடன் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றேன்.

சைவம் கணபதி தேமாமரத்தை வளைத்து பூப்பிடுங்குகிறான்.

சேவல் பேடுகளுடன் கிண்டி மேய்ந்துகொண்டிருந்தது.

இந்நேரம் பிழிந்தபால் புளித்திருக்கும்!

- அந்தகன்

தகவற் களாம்

Ism - இயம் - தேசியம் - காந்தியம்

பேராசிரியர் க.த.திருநாவுக்கரசு, தினமணிக்கு எழுதிய வாசகர் கடிதம் 1.3.89 இல் வெளிவந்தது. அது வருமாறு:

"இருபதாம் நூற்றாண்டின் உலகச் சிந்தனையில், பல இசங்கள் (ism) இடம்பெற்றுள்ளன. 1921 இல் மார்க்சிசம் (Marxism) எனும் சொல்லைத் தமிழாக்கம் செய்த திரு. வி.கலியாணசுந்தரனார், 'இசம்' எனும் பிறமொழி விருதியை, இயம் என்று தமிழாக்கம் செய்தார். அவரே 1923 இல் 'நேஷனலிசம்' என்பதைத் 'தேசியம்' எனவும் 1929 இல் Gandhism எனும் சொல்லைக் 'காந்தியம்' எனவும் தமிழாக்கம் செய்து முதன்முதல் தமிழில் வழங்கினார். அதுமுதல் பல்வேறு 'இசங்'களைத் தமிழ்ச் சொல்லாக்கம் செய்துவரும் அறிஞர்கள் 'இயம்' எனும் 'பண்புப்பெயர்' விருதிகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். மொழியியல் அடிப்படையில் புதிய தமிழ்ச் சொல்லாக்கம் செய்கிறபொழுது சீமை (uniformity) கருதி 'ism' என்பதை எல்லோரும் 'இயம்' எனவே வழங்கி வருகின்றனர். காந்தி+இயம் = 'காந்தியம்' எனத்தான் அமையும். காந்தி+சயம் என அமையாது. 'காந்தியம்' என்று வழக்கில் 'சயம்' இடம் பெறுவது தவறு..."

நன்றி : 'தமிழில் அடிக்கடி நேரும்

பிழைகளும் திருத்தமும்' (பக். 52-53)

ஜனரஞ்சகமும் "முற்போக்கும்"!

வாழ்வின் சுமைகளில் நசுங்குண்டு, மன நெருக்கடிக்குள்ளாகித் தவிக்கும் மக்களை தற்காலிகமாவது மெய்மறக்கச் செய்வதையே தமது நோக்கமாக, 'ஜனரஞ்சக எழுத்து வியாபாரிகளும்' 'மசாலாத் தமிழ்ப்படத்துறையினரும்' கூறுகின்றனர்.

நாற்பது ஆண்டுகளாக 'மல்லிகை'யை முற்போக்குக் கலை - இலக்கிய இதழாக வெளியிட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படும் டொமினிக் ஜீவாவும், கொழும்பு 'கம்பன் விழா' பற்றிய ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் (மல்லிகை - ஏப்ரல் 2006), பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"...பலவகையான வாழ்க்கைச் சஞ்சலங்களுக்கு மத்தியில் ஆட்பட்டுள்ள வெகுசன மக்களை ஒன்றுகூட வைத்து, ஒரு சில நாட்களாகவேனும் அவர்களை வேறொரு உலகத்தில் சஞ்சரிக்க வைத்து..."

...இப்படியான பொதுநிகழ்வுகளில் தங்களது கவனத்தை தற்காலிகமாவது செலுத்தி, வெளிச்சிரமங்களை மறந்து, மன இறுக்கத்திலிருந்து விடுபட உதவுவது மிகப்பெரிய மக்கள் தொண்டு என்பதே நமது அபிப்பிராயமாகும். மனப்பேதலிப்புக்குள் நசுக்கப்பட்டுள்ள மக்களை அம்மனநிலைப் பிறழ்விருந்து தற்காலிகமாவது விடுபட வைப்பதே மக்கள் கலையின் அடிநாதமாகும்."

ஜனரஞ்சகமும் "முற்போக்கும்" ஒரே குரலில் பேசுவது ஆச்சரியம் தருகிறது!

கொச்சைப்படுத்தும் தமிழ் 'சினமா'

"...பெண் படைப்பாளிகள் மீது சினிமாக்காரர்கள் தொடர்ந்து தாக்குதலை நடத்திவருகிறார்கள். சில எழுத்தாளர்களும் இதே தவறைச் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு இனத்தை அழித்தொழிக்க முதலில் அவ்வினத்தின் மொழியையும் பிறகு பெண்களையும் அழித்தொழிக்க வேண்டும் என்பது மேலாதிக்கவாதிகளின் பாலபாடம். தமிழ் சினிமா நம் மொழியையும் நம் இனப்பெண்களையும் கொச்சைப்படுத்துவதுபோல ஒரு கேவலத்தை தமிழ்ச் சமூகம் தனது வரலாற்றில் வேறெப்பொழுதும் சந்தித்ததில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழரைப்போல சினிமாவால் கேவலப்படுத்தப்பட்ட இனம் இந்தியாவில் வேறேதுமில்லை. தமிழ் சினிமா என்றமே தமிழரின் சினிமாவாக இருந்ததில்லை. சமீபத்தில் 'திராநதி' நேர்காணலில் ஜெயமோகன் 'ஓர் எழுத்தாளன் வெறும் ஒரு தொழிலாக சினிமாவில் ஈடுபடுவதில் தவறில்லை' என்கிறார். தமிழ் சினிமா என்பது ஒரு தொழில் அல்ல; அது தமிழரை மாமிசக் குவியலாக்கும் 'ஸலாட்டர் ஹவுஸ்'. தமிழகத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் முதலமைச்சர்கள் உருவாக்கும் தமிழர் விரோத பேரமைப்பு. இச்சினிமாவை ஒரு சமூகப்பொறுப்புள்ள எழுத்தாளர் தொழிலாக்கக் கொள்ள முடியாது. விபசாரமும் ஒரு தொழில்தான். அதற்கான 'இடைத்தரகு' வேலையும் ஒரு தொழில்தானே!..."

- ரமேஷ் - பிரேதன்

பன்முடி (ஏப்ரல்-2006) Avanaam Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

பத்திரிகைகளில் முடக்கருத்துக்கள்!

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் முடநம்பிக்கைகளை வலுப்படுத்தும் - பகுத்தறிவை இழிவுபடுத்தும் - விடயங்கள் பல வந்துகொண்டுதானுள்ளன. கோவில்கள் - தெய்வங்கள் - அற்புதங்கள் பற்றியவை அவற்றில் அதிகம்; மதநம்பிக்கையுள்ள மக்கள் இலகுவில் ஏமாற்றப்படுகின்றனர்.

எண்சாஸ்திரமும் இவ்வாறானதொன்றே. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை உள்ளநாட்டு - வெளிநாட்டு ஆதிக்கசக்திகளினால் சிக்கலாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தும் அவலங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர்; முழுநாடும் நெருக்கடி நிலைக்குள்ளாகிறது. கௌரவமான தீர்வொன்றின் மூலம் இனப்பிரச்சினைக்கான முடிவு எப்படி - எப்போது வரும் என்ற ஏக்கம், தமிழ் மக்களின் மனங்களை வாட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது.

இச்சூழலில், Sri Lanka என்றிருப்பதை Sri Lanka அல்லது Sri Lankaa என்று எண்சாஸ்திரப்படி மாற்றுவதனால் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாமென ஒருவர் எழுதியுள்ளார். இந்த மூடத்தனமான கருத்தைக்கொண்ட சிறிய கட்டுரையொன்று, 'இந்நாட்டின் பெயரை மாற்றம் செய்தால் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு வழிபிறக்கும்' என்ற தலைப்பில், 'யாழ். தினக்குரல்' (6.7.2006) பத்திரிகையில் வெளியாகியுள்ளது!

இலக்கிய உலகம் கோட்பாடுகளும்!

தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும், கலை - இலக்கிய உலகில் அவ்வப்போது புதிய புதிய கோட்பாடுகள் உச்சரிக்கப்படுவது வழக்கமாயுள்ளது; பலர் வெறுமனே அதனை ஒருவித நாகரிகமாகவும் 'பாவனை' செய்கின்றனர். தற்போது 'பின்நவீனத்துவம்' கவர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. எந்தக்கோட்பாடானாலும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளப்பட்டு, எமது சூழலின் தேவைகளுக்குப் பொருத்தமானால் கடைப்பிடிக்கப்படலாம். ஏற்கெனவே 'சோஷலிச யதார்த்தவாதம்', 'இருத்தலியல்', 'அமைப்பியல்', 'பின் அமைப்பியல்', 'விமர்சன யதார்த்தவாதம்' முதலியவை பேசப்பட்டிருக்கின்றன. பேராசிரிய விமர்சகர்கள் உட்பட்ட 'முற்போக்கு'வாதிகளால் 1954முதல் பரப்பப்பட்ட 'சோஷலிச யதார்த்தவாதம்' என்பது இங்கு பொருந்தாது என, வேறுசிலர் கருத்துக்கூறி வந்தனர்.

ஆனால், 'சோஷலிச யதார்த்தவாதத்தைத் தாம் வலியுறுத்திவந்தமை தவறுதான் என, முற்போக்கு விமர்சகரான பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி மட்டுமே, 1988இல், தெல்லிப்பாளையில் நடந்த இலக்கிய அரங்கில் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டார்!

நல்ல மாற்றங்கள்

தீவிர வாசகருக்கு அப்பாலுள்ள பொது - இடைநிலை வாசகரிடம் கலை, இலக்கியம் பற்றிய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் செல்லவேண்டிய தேவை எப்போதும் இருந்தே வரக்கிறது. இத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்வதானால் பரந்துபட்ட வாசகரைச் சென்றடையும் பெரிய சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அண்மைக் காலமாக இலக்கியத்திற்கென 'உயிர் எழுத்து', திரைப்படத்திற்கென 'நிறப்பிரிகை', தொலைக்காட்சி - வானொலி என்பவற்றிற்கென 'அலை வெளி' ஆகிய பகுதிகள் 'ஞாயிறு வீரகேசரி'யில் சிறப்பாக வெளிவந்துகொண்டுள்ளன; சமீபத்தில் 'அன்றும் இன்றும்' என்னும் பகுதி 'தினகரன் வாரமஞ்சரி'யில் வெளியாகின்றது.

இளைய தலைமுறை வாசகர் இவற்றைத் தொடர்ந்து படிப்பதன்மூலம் தம்மை வளர்த்துக்கொள்ளலாம்; தவிர, வளர்ந்தோர் அறிந்துகொள்வதற்கும் அவற்றில் நிறைய விடயங்கள் உள்ளன என்பதையும் மறுக்கவியலாது!

(4 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதிர்ச்சி மட்டுமல்ல துயரமும் அடைந்தேன்; ஜே.மகேந்திரனின் அத்திரைப்படம், இன்றுவரையிலான முக்கிய தமிழ்த் திரைப்படங்களில் ஒன்றாகும்!

* உங்களை மிகவும் கவர்ந்த ஈழத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர் யார்? □ 'ஏப்ரல் எட்டு, ஒன்பது, பத்து.'; 'சிறு தீப்பொறி மூண்டு பெரு நெருப்பாக எரியும்'; 'முக்காடுகள் மீட்டும் முகாரி ராகங்கள்' முதலிய அற்புதமான சிறுகதைகளைப் படைத்த எம். எல்.எம்.மஞ்சுர்தான் அவர். இதுவரை அவரது தொகுப்பு வெளிவராதமை பெரிய இழப்புத்தான்!

இறுதி மூன்று கேள்விகளும் என்னுடையவை; பொருத்தமான கேள்விகள் 'பகிர்வு'க்கு வராமையே காரணம்.

- வேல் -

கொழும்பு

கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம்

- சில நினைவுகள்

1970 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியளவில், கொழும்பு வெள்ளவத்தையில், 'வவாசெற் பிளேஸ்' 41 ஆம் இலக்க வீட்டின் அறையொன்றை மையமாகக்கொண்டு (இந்த அறையில் அண்ணா இராசேந்திரமும் அ. யேசுராசாவும் வசித்தனர்), 'கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகம்' உருவெடுத்தது. 1960களின் மத்தியில், யாழ்ப்பாணத்தின் வலிகாமம் வடக்கில் உருவாகி இயங்கிய 'யாழ். இலக்கிய நண்பர் கழகம்' தின் தொடர்ச்சியாய் இக் கழகம் தோன்றியதெனக் கூறலாம். இவ்விரு கழகங்களின் தோற்றத்திற்கும் இயக்கத்திற்கும் மைய விசையாய் இருந்தவர் நண்பர் மாவை நித்தியானந்தன்; இப்போது அவுஸ்திரேலியாவில், புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் தமிழ்க் கல்விக்காகப் 'பாரதி கல்வி' கழகத்தை இயக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்.

கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினர்களாக மாவை நித்தியானந்தனுடன் குப்பிழான் ஐ. சண்முகன், அ. யேசுராசா, நெல்லை க. பேரன், தில்லைக் கூத்தன் என்ற எஸ். ஆர். சிவசுப்பிரமணியம், ஐ. சாந்தன், மு. பொன் என்ற மு. பொன்னம்பலம், இமையவன், கா. சிவபாலன், அண்ணா இராசேந்திரம், ஸ்ரீதரசர்மா, கிருஷ்ணபிள்ளை, எஸ். இராஜகோபாலன் ஆகியோர் விளங்கினர். கழகத்தின் தொடர்ந்த இயக்கத்தில் நாடகக் கலைஞர் க. பாசேந்திரா, முத்து இராசரத்தினம், ஸ்ரீரங்கன், தியாகராசா, உருவை தில்லை நடராசா என மேலும் பலர் பங்குகொண்டனர்.

மாதத்தில் இரண்டு முறையோ, இரண்டு மாதங்களில் மூன்று முறையோ நண்பர்கள் சந்தித்துக் கொள்வோம். கொழும்பில் நடைபெறுகிற திரைப்பட விழாக்கள், நாடக நிகழ்ச்சிகள், இலக்கிய விழாக்கள் போன்றவற்றை விமர்சிப்போம். பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த படைப்புகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம். முக்கியமாகக் கழக நண்பர்களின் படைப்புகள் பற்றிய காரசாரமான வாதப் பிரதிவாதங்கள் நிகழும். கழக நண்பர்கள் தாம் எழுதிய படைப்புகளை வாசிக்க அவை பற்றிய கலந்துரையாடல் நிகழும்.

அநேகமாக இத்தகைய சந்திப்புகள் நண்பர்களின் அறைகளிலேயே நிகழ்ந்தன. சில வேளைகளில், வெள்ளவத்தையிலுள்ள சிறிய பாடசாலைகளின் கூவாலிகளுக்கு இரண்டு ரூபாவோ ஐந்து ரூபாவோ கொடுத்து, அப்பாடசாலைகளின் வகுப்பறைகளில் நிகழ்ந்தன. ஒருமுறை வெள்ளவத்தைக் கடற்கரையில் இவ்வாறான சந்திப்பு நிகழ்ந்தபோது - யாரோ கொடுத்த இரகசியத் தகவலினால் (ஜே. வி. பியின் முதலாவது கிளர்ச்சிக் காலம்) - பொலிசாரினால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு, அல்லோல கல்லோலப்பட்ட சம்பவமும் நினைவில் வருகிறது.

இத்தகைய சந்திப்புகள் தவிர விசேட கூட்டங்களும் கழகத்தினால் ஒழுங்குசெய்து நடாத்தப்பட்டன. சிறுகதைகள் எழுதுகின்ற கழக நண்பர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் நான்கு ஐந்து சிறுகதைகள் தனித்தனிக் கோவையாகத் தொகுக்கப்பட்டு, அவை நண்பர்களின் சுற்று வட்டப்

பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்டு விமர்சனக் கூட்டங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. இலங்கை வானொலியில் அக்காலத்தில் ஒலிபரப்பான கலை இலக்கிய விமர்சன நிகழ்ச்சியான 'கலைக்கோலம்' பற்றிய ஒரு விமர்சனக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நண்பர்களுக்கு மூன்றறிவிப்புச் செய்யப்பட்டு, பெரும் பாலான கழக நண்பர்களினால் தொடர்ச்சியாகக் கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சி அவதானிக்கப்பட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இவ் விமர்சனக் கூட்டத்தில், பயனுள்ள கருத்துக்கள் பல முன்வைக்கப்பட்டன. தொடர்ந்த கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சிகளின் ஆரோக்கியமான மாற்றங்களுக்கு, இக் கருத்துக்கள் மிக உந்துதல் அளித்ததாகக் கூறுவார்கள்.

நீண்ட காலம் நிகழ்ந்த வியட்னாம் போர் முடிவுக்கு வந்து வெற்றி விழாக் கொண்டாட்டங்கள் நிகழ்ந்த காலத்திலேயே இவ்விமர்சன அரங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதால், அதன் ஓர் உப அங்கமாக, வெற்றிபெற்ற வியட்னாமுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிக்கும் ஒரு சிறிய கவிதாக்கும் இதில் இடம்பெற்றது. அதில் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை தொடர்பாக சில சுவாரஸ்யமான சங்கதிகள் நிகழ்ந்தன. விசேட விருந்தினராக அந்நிகழ்விற்கு வந்திருந்த - புதுக்கவிதை முயற்சிகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத - கவிஞர் முருகையன் சில கருத்துக்களை முன்வைத்தார்; அதற்கு மாறான கருத்துக்களை, இன்னொரு விசேட விருந்தினராக வந்திருந்த விமர்சகர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் முன்வைத்தார்.

சண்முகன்

இக்காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், புத்தகங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பரவலாக முன்வைக்கப்பட்டது. இதுபற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காக, கல்வி கலாசார அமைச்சினால் ஒரு விசாரணைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அவ் விசாரணைக் குழுவிற்கு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கழகத்திற்குக் கிடைத்தது. குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட இறுதி அறிக்கை கழகத்தினரின் கருத்துக்களையே பெரிதும் பிரதிபலிப்பதாய் அமைந்திருந்தது. அந்த அறிக்கையினால், தமிழ்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியான குப்பைச் சஞ்சிகைகளும் புத்தகங்களும் பெருமளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. இந்தப் பின்னணியிலே வீரகேசரிப் பிரசுரங்களாக ஏராளமான ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நாவல்கள் நூல்களாக வெளி வந்தன. அ.பாலமனோகரனின் நிலக்கிளி, கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப் பச்சை, தி. ஞானசேகரனின் குருதிமலை, ஞானரத்தினன் புதிய பூமி ஆகிய குறிப்பிடக்கூடிய நாவல்கள் வீரகேசரிப் பிரசுரமாகவே வெளிவந்தன.

இந்த விசாரணைக் குழுவில் அரச அதிகாரிகளான சிங்களவரே இடம்பெற்றிருந்தனர். கழகத்தினர் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்காக அழைக்கப்பட்டபோது மொழிபெயர்ப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்கான வசதிகள் இன்றி கழகத்தினர்

தமது கருத்துக்களைக் கூறமுடியாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர்; இறுதியில் 'தொழில்நீதியான மொழிபெயர்ப்பாளர்' ஒருவர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பின்னரே, கழகத்தினர் தமது கருத்துக்களைக் கூறினர்.

அன்றைய ஈழத்து இலக்கிய உலகில், கழகத்தின் இயக்கம் பரவலான கவனயீர்ப்பைப் பெற்றிருந்தது. நண்பர் நெல்லை க. பேரன் கழக நிகழ்வுகளை விலாவாரியாக பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை செய்திருந்தார்; குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையிலும் 'மல்லிகை'யிலும் நிகழ்வுகள் விபரமாக வெளிவந்தன.

இப்போது நினைவில் கிளர்ந்த சில குறிப்புக்களையே இதில் பதிவுசெய்திருக்கின்றேன்; இதை வாசிக்கும் அக்கால கழக நண்பர்கள் தங்கள் நினைவுகளையும் பகிர்ந்து கொள்வார்களென எதிர்பார்க்கிறேன். ◆

* நாள் கூலியாக வாழும் ஒரு இலக்கிய ரசனையுள்ளவன், இன்று நூல்கள் விற்கும் விலையில் எப்படி காசு கொடுத்து வாங்கிப் படிப்பது?

- சோ.விக்கினராஜா, கிளிநொச்சி.

□ வாங்க இயலாதெனச் சோர்வடையாது, நூலகங்களைப் பயன்படுத்தலாமே!

* 16.7.2006 ஞாயிறு தினக்குரலில் இதனை வாசித்தேன் -

... பெரினிக் ஜீவாவைக் கௌரவிக்க 20 இற்கும் மேற்பட்ட பொன்னாடைகள், மாலைகள் காத்து நின்றன. மனமகிழ்ச்சியுடன் அவற்றை ஜீவா ஏற்றுக்கொண்டார்.

... நன்றியுறையில் மல்லிகை ஆசிரியர்:

'பொன்னாடைகள் எனக்கு யாரும் இனிமேல் போர் ததக் கூடாது' என்று கடுமையான கொள்கையில் நான் இருந்தபோதும், இங்கே நான் நினைத்ததற்கு மாறாகவே தங்கள் அன்பை வெளிப்படுத்தி விட்டனர். நான் அவ்வாறான கொள்கையில் இருந்தால் இவ்வாறு ஒரு நிகழ்வு நடைபெற சாத்தியமில்லை'.

இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

- மயூரன், கொழும்பு - 6

□ நான் ஒன்றும் சொல்லத் தேவையே இல்லையே!

* அண்மையில் படித்ததில் பிடித்த நூல்கள்?

□ புதியவரான ஜோ டி குருஸ் மீனவர் வாழ்க்கையை நுணுக்கமாய் விவரிக்கும் 'ஆழி சூழ் உலகு' நாவலையும், ஒரு தலித் புத்தஜீவியின் சுயசரிதைப் பாங்கான நாவலான 'காலச்சுமை'யையும் குறிப்பிடலாம். இரண்டாவது நாவலை எழுதியவர், தமிழகத்தின் முக்கிய விமர்சகரில் ஒருவரான ராஜ் கௌதமன் ஆவார்.

* அண்மையில் தங்களை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கிய சம்பவம்...?

□ 1986இல் வடமராட்சியில் நடைபெற்ற 'உதிரிப்பூக்கள்' திரைப்படக் கலந்துரையாடல் பற்றிய பழைய பத்திரிகை நறுக்கிணைப் படிக்க நேர்ந்தது. கருத்துரைத்தோரில் மூவர் அதனை "மசாலாப்படம்" எனக்குறிப்பிட்டுள்ளனர்; பிரபல முற்போக்கு எழுத்தாளர், விரிவுரையாளர், இலக்கிய ஆய்வாளர் என்போரே அம்முவுருமாவார்!

"பாட்டினையே பாட்டாய் பெயர்க்கும் பணி பெரிது; / மீட்டும் முதல் நூல் விளைத்தோன் அவன் பட்ட / பாட்டின் வழி ஆம் பெயர்ப்பு மறுபடைப்பே" என்றார் மஹாகவி. மொழிபெயர்ப்பாளரின் ஆளுமைக்கேற்ப பெயர்ப்பும் வேறுபடுகிறது; அதனை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல் வித்தியாசமான அனுபவம். இங்கு இரண்டு கவிதைகளின் வேறுவேறு மொழிபெயர்ப்புகள் தரப்படுகின்றன; தொடரும் இதழ்களிலும் இவ்வாறு தரப்படும்.

ஆங்கிலக் கவிதை

நச்சுமரம்

- வில்லியம் பிளேக்

கோபம் கொண்டேன் தோழன் மீதில்;
கோபம் சொன்னேன்; குளிர்ந்து தீர்ந்தது;
கோபம் கொண்டேன் தீய பகைவனில்;
கூறினேன் அல்லேன்; வளர்ந்தது கோபம்.

அச்சத் துடனே அதற்கு நீர் வார்த்தேன்;
அல்லும் பகலும் கண்ணீர் ஊற்றினேன்;
எத்தும் சூதும் இயைந்த முறுவலாம்
எறிக்கும் வெயிலை அதற்குப் பாய்ச்சினேன்.

அல்லும் பகலும் வளர்ந்து வளர்ந்தே
அழகிய அப்பிட் பழத்தைத் தந்தென்
இல்லில் இருந்ததை எதிரி கண்டான்;
என்பழம் என்பதும் அறிந்து கொண்டான்.

இருட்டுச் சூழ்ந்ததும் தோட்டத் துள்ளே
எவரும் காணா வகையில் நுழைந்தான்;
மரத்தின் கீழே காலையிற் கிடந்த
மாற்றான் உடலை மகிழ்வுடன் கண்டேன்.

தமிழில்: முருகையன்
நன்றி: ஒரு வரம் (1964)

விவசாயம்

- வில்லியம் பிளேக்

நண்பனிடம் கோபம் கொண்டு இருந்தேன்
கோபத்தை காட்டினேன் கோபம் தணிந்தது
பகைவனிடம் கோபம் கொண்டு இருந்தேன்
அதைக் காட்டவில்லை, என் கோபம்
வளர்ந்தது

அதுக்கு நீர் வார்த்தேன் பயங்களால்
இரவும் பகலும் என் கண்ணீரால்
வெயில் தந்தேன் புன்னகையால்
நொய்தான வஞ்சக கபடங்களால்
பகலும் இரவுமாய் வளர்ந்தது அது
பளீரிடும் ஒரு ஆப்பிள் தரும்வரை

அது ஒளி வீசுவதை கண்டான் என் பகைவன்
அது எனதென்று அவனுக்குத் தெரியும்
என் தோட்டத்துள் வந்தான் கள்ளமாக
இரவு துருவத்தை திரையிட்ட பொழுதில்,
காலையில் மகிழ்வுடன் பார்த்தேன் நான்
மரத்தடியில் பகைவன் லிசைத்துக் கிடப்பதை.

சி. சு. செல்லப்பா
மாற்று இதயம் (1974)

சீனக் கவிதை

சிங்காங் மலை

- மா சேதுங்
(இலையதிர் காலம் 1928)

மலைகளின் கீழே பறக்கின்றன
நம் கொடிகளும் பதாகைகளும்,
மலை முடிகளின் மேல் ஒலிக்கின்றன
நம் சங்குகளும் முரசுகளும்.
வலிய ஆயிரம் படைகளுடன்
பகைவன் நம்மை வளைக்கின்றான்,
ஆயினும் நமது நிலை காத்து
தளரா உறுதியில் நிற்கின்றோம்.

இரும்பு வார்ப்பாய் நிற்கிறது
ஏற்கனவே நம் தற்காப்பு,
இன்று நம் மனவலிமை
கோட்டையாய் இங்கு எழுகிறது.
சுவாங் யாங் சியேவில்
பீரங்கி ஓசை கேட்கிறது,
இரவில் தப்பி ஓடினான் பகைவன்
என்றொரு செய்தி வருகிறது.

ஆங்கிலம் வழி தமிழில்:
எஸ். வி. ராஜதுரை
நன்றி : மா சேதுங் கவிதைகள் (1981)

சிங்காங் ஷான்

- மா ஓ சேதுங்
(1928 இலையதிர்)

மலைகள் கீழே கொடிகள் பதாகைகள்
பறப்பன,
மலைமுடி மேலெம் சங்குகள் முழவுகள்
ஒலிப்பன.
ஆயிரத் தொகையில் எதிரிகள் முற்றுகை
நடக்குது,
உறுதியில் தளர்வற நம்நிலை பெயர்வற
நிலைக்குது.

இரும்பென உள்ளது முன்னமே எங்களின்
தற்காப்பு,
இன்றெம் மனவலி இணைகையில் நிகர்வது
கற்கோட்டை
ஹ் ஆங்சியேயில் துவக்கின் இடியொலி
முழங்குது,
இரவில் நழுவினன் எதிரியென் றொருமொழி
கிடைத்துது.

ஆங்கிலம் வழி தமிழில்:
சி. சிவசேகரம்
நன்றி : மா ஓ சேதுங் கவிதைகள் (1976)

**கோமாளிகளின் பிடித்த
பிள்ளையார்...!**

உனக்கோ தெரியாது சிலகதைகள்
ஆதலினால் பறைகிறேன்
கோமாளிக்கூட்டம் முன்னுக்குவருகிறது
'இத்தனைநாள் இராப் பகலாய்
தவமிருந்து பச்சைச்சாணகம்
பதமாய் உருட்டி
கலைத்துவத்தை அளவாய்செருகி
நாங்கள் பிடித்த பிள்ளையார் காண்க'
கோமாளிக்கூட்டம் உரைக்கும் கதைகேட்டு
வியந்துசிரிக்கின்றேன்.
இன்னும் வியப்பதற்கு
விமர்சகர் விட்ட உரை எஞ்சி இருக்கிறது
"காதலனின் அளவென்ன!
தும்பிக்கையின் இயல்பென்ன!
மருப்புகளின் வடிவென்ன!
குடைவயிறின் கனமென்ன!"

வடிவாப் பார் கண்திறந்து
எங்கே பிள்ளையார்?
குந்தியிருந்து குரங்கு
மூக்கைச் சொறுகிறது - இது
கோமாளிகள் பிடித்த பிள்ளையார்
நீயும் சொறி நானும் சொறி
வேறு எதை உரைக்க?

- தேவேந்தரன்

கட்டுரைகள், குறிப்புகள், கவிதைகள், சிறிய
கதைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள்
கையெழுத்தில் A4 அளவு தாளில் இரண்டு
பக்கங்களுக்குள் அமைதல் வேண்டும்.
'படிப்பகம்' பகுதியில்
வெளியிடவேண்டுமானால் நூலின் ஒரு
பிரதியை அனுப்பவேண்டும்.
புதிதாக சந்தா ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது;
தனிப்பிரதி பெறவிரும்புவோர்
10 ரூபாவிற்கான முத்திரையினை அனுப்பிப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
'தெரிதல்'
இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி,
குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

(8 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கைலாசபதி, தனது பேச்சுமுடிந்ததும்
கூட்டத்திலிருந்து சென்றுவிட்டார். கலாநிதி
கா.சிவதத்தம்பி, டொமினிக் ஜீவா, கோ.
கேதாரநாதன், க. சட்டநாதன் முதலியோரும்
அங்கு இருந்தனர்.

5. 'காலம்' சஞ்சிகையில்
கருத்துவெளிப்படுத்தியவர் பெயர் எம்.
வேதசகாயகுமார்; எஸ்.பொ. எழுதிய நூலின் பெயர்
'வரலாற்றில் வாழ்தல்'. ஆனால், முறையே
'தேவசகாயம்' எனவும், 'வாழ்ந்து வருதல்' எனவும்
கலாநிதி எஸ். பாஸகுமார் பிழையாகத்தான்
குறிப்பிடுகிறார்.

பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு தங்களது நூலின்
பெயரைக்கூட '20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்
இலக்கியம்' எனப் பிழையாகக் குறிப்பிடுகிறார்;
வெளியான ஆண்டு 1984 என்பதும் தவறானதே!
'ஆய்வு முறையியல்' எனக் கதைப்பவர்கள்,
தரவுகளைத் துல்லியமாய்த் தராமையைச்
கட்டுவதையும் "சேறு பூசுகிறார்கள்" எனச்
சொன்னாலும் ஆச்சரியமில்லை!

கோடுகளும் கோலங்களும்

“ஒரு நல்லபுத்தகம் விபத்தினைப்போல் எங்களைப் பாதிக்கிறது” என்றான் கா. வகா. எதிர் பாராத விதமாக சிலவேளைகளில் ஒருவாசகனுக்கு நல்ல புத்தகத்துடன் பரிச்சயம் ஏற்படுகின்றது. இதுவொரு நல்லபுத்தகமென அநேகரால் சிலாகித்துப் பேசப்படும் புத்தகமொன்றை தேடி எடுத்து வாசிப்பவனுக்கு, அவனது எதிர் பார்ப்பினை நிறைவேற்றாததாக அந்தப் புத்தகம் அமையக்கூடும்; மாறாக, அநேகரால் சிலாகித்து பேசப்பட்டிருக்காத ஒரு புத்தகம் வாசிப்பவனது தேடலில் கிடைத்து எந்தவிதமான வழிப்படுத்தலுமின்றி வாசிக்கத்தொடங்கும்போது, அவன் எதிர்பார்த்திராத பரவசத்தை எய்தலாம். இது ஒரு விபத்தினைப்போன்றது.

இந்தவகைக்குள் வருவதே குப்பிழான் ஐ.சண்முகனின் ‘கோடுகளும் கோலங்களும்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியாகும். ஈழத்தின் நவீன இலக்கியம் என்பார்த்தால் சிறுகதைகளின் முன்னேற்றகரமான மாறுதல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கூட்டத்தில், ‘கோடுகளும் கோலங்களும்’ கணிசமான பங்களிப்பினைச் செய்திருக்கக்காணலாம். இந்தக் கதைத் தொகுப்பு எனக்குப்பிடித்த புத்தகம் என்ற வகுதிக்குள் இடம்பெற, சில முதன்மையான காரணங்களைக் குறிப்பிடக்கூடியதாக இருக்கும்.

‘வேட்டைத் திருவிழா’ எனும் கதை, வேட்டைத் திருவிழா பற்றிய விவரண்சித்திரமாகத் தொடங்கி, வாழ்வியலின் அர்த்தத்தை தேடும் இயல்பினதாக அமைகிறது. ‘ஒரு பாதையின் கதை’ பாதையொன்றின் திறப்புவிழாவுக்கு வந்திருக்கும் முக்கிய பிரமுகரால் ஆற்றப்படும் உரையாக விரிந்து செல்கிறது.

* இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் ஒற்றை அர்த்தப்பாட்டுடன் குறுகிவிடாமல், வெவ்வேறு காலச்சூழலில் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைத் தரக்கூடியதாக அமைகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ‘ஒரு பாதையின் கதை’, ‘வலி’, ‘எல்லைகள்’ போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

* நுண்ணிய மென்போக்கான நடையில் ஆழ்ந்தகண் நோக்கில் நவீனத்துவக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கதைகளைச் சொல்ல முன்வந்திருத்தல். எடுத்துக்காட்டாக ‘தடங்கள்’, ‘எல்லைகள்’ போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

* வெறும் அழகு இலயிப்புத்தான் இந்தக்கதைகளின் உள்ளீர்த்தம் எனப்புறக் கணிக்கவியலாத கலைத்துவ நேர்த்தியோடு அநேகமான கதைகளைப் பின்னியிருக்கும் விதம் அற்புதமானது.

* கதைக்களத்திற்கான விவரணம் நுணுக்கமானது. ஒரு நல்ல சினமாவின் காட்சிக் கூறுகளை (Shots) போன்று கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்; இவ்வியல்பினை அ.யேசுராசாவின் ‘தொலைவும் இருப்பும்

ஏனைய கதைகளும்’ தொகுப்பிலும் தெளிவாக அவதானிக்கலாம்.

* பிரதான பாத்திரம் சுயாதீனமாக அலைவதற்கு இடமளிக்கும் அலாதியான பெருவெளியை உருவாக்கி, வாசகனை பரவச நிலைக்கு இட்டுச்செல்ல முனைதல். எடுத்துக்காட்டாக ‘வேட்டைத் திருவிழா’, ‘மெளனக்கீதங்கள்’, ‘எல்லைகள்’ போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

* சாதாரணமாகக் கதையை நகர்த்தி, முடிவில் வாசகனை அதிர்வுக்குள்ளாக்கி வீச்சு எல்லையைத் தகர்த்தல். ‘இலுப்பை மரமும் இளஞ்சந்தியும்’ என்ற கதை இதற்கான நேரடி உதாரணமாகிறது.

ஒரு தேடலுள்ள வாசகனுக்கு பரவசத் தரக்கூடியதெனக் கருதப்படக்கூடிய ‘கோடுகளும் கோலங்களும்’ என்ற இந்தக் கதைத்தொகுப்பு, மார்ச்சி 1976 காலப்பகுதியில், ‘அலை வெளியீட்டில்’ இரண்டாவது புத்தகமாகும்.

ச. இராசன்

இன்னதுதான் எனப்பிரியாத ஒரு உலகத்தில் நான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப்பிரியாமையே என் பயணத்தின் பாதைகளில் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் பல வினாக்களிற்கு காரணமானது.

ஒரு தனிமனிதனாகவும் ஒடுக்கப்படும், ஒடுக்குதலுக்கு எதிராகப் போராடும் ஒரு இனக்குழுமத்தின் அங்கியாகவும் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் என்னை எனது காலமும் சூழலும் இயல்பான என்னியல்புகளும் எழுத வைத்திருக்கின்றன.

போரின் நிஷ்டிர காயங்களோடு வலிகளோடு உலவிய, எழுச்சியுற்ற எனது சனங்களின் வாழ்வியக்கத்தை மனிதப் பொது உணர்வுகளை கண்ணீரோடும் புன்னகையோடும் ஆப்பிரிப்போடும் மனவெழுச்சியோடும் அவரவர் மொழியிலேயே சொல்ல முயன்றிருக்கிறேன்.

தனிமையை, அமைதியை விரும்புவதும் அதிகம் வாயடங்கி இயங்குவதும் ஏமாற்றங்களையும் வஞ்சகங்களையும் சகிக்க முடியாமல் எழும் சினமும் போலி முகத்துதி, போலிச் சமரசங்களுக்கு ஆட்பட்டுப்போகாத கிறுக்குத்தனமும் இன்னமும் என் சுயத்தை காத்துவருகிறது என்பதோடு, அரிதாரம் பூசாத உறவுகளையும் தேடித்தந்திருக்கிறது என நம்புகிறேன். சிலவேளைகளில் இவ்வியல்புகள் என்னைத்தனிமைப்படுத்தின. சிலமனிதர்கள், புறமொதுக்கவும் அவமானப்படுத்தவும் காயப்படுத்தவும் காரணமாகின என்பதும் உண்மையே. அப்போதெல்லாம் நான் சரணடைந்த வலிகளை ஆற்றிய கவிதைகளும் இவற்றுள் சில.

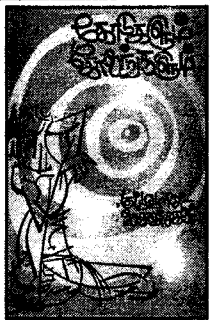
வெளிகளை, வெற்றிடங்களை நிரவிய விரவிய மெளனம் எனக்குள் உலவிய மெளனத்தின் பரிச்சயம், சகமனிதர்களின் மெளனங்களை மொழியெயர்க்க கைகொடுத்தது. அவ்வனுபவங்களோடு அருகிருந்த உணர்வுகளை அவ்வப்போது வாய்த்த கணங்களில் கவிதைகளாக எழுதினேன்.

நிழல்களின் மெளனம், முகில்களின் மெளனம், இருளின் மெளனம், நிலவின் மெளனம், காதலின் மெளனம், காவலரண்களின் மெளனம், பிணங்களின் மெளனம், வெற்றிடங்களின்பட்ட முகாம்களின் மெளனம், துயிலுமில்ல கல்லறைகளின் மெளனம், மனிதப் புதைகுழிகளின் மெளனம், ஆரண்யத்தின் மெளனம், கருமைக்குள் கடலுக்குள் சிதறிய முகமறியா அநாமிக்களின் மெளனம், சிறைகளின் மெளனம், ஒடுக்குமுறைகளின் மெளனம், வறுமையின் மெளனம், சூனியமான ஊர்களின் மெளனம், கிணறுகளிலும் மலக்குழிகளிலும் பற்றைகளுக்குள்ளும் முட்கம்பிகளிலும் கிடந்த எலும்புக்கூடுகளின் மெளனம், இப்படி குரல்வளைவற்ற வந்து நாவுறண்டு, பேச்சடங்கி மூச்சடங்கிப்போன அனைத்து மெளனங்களும் வெளிகளும் கனவுகளும் எனது வரிகளில் இழையப்பட்டிருப்பதை இப்போது உணர்கிறேன்.

அதிக வேளைகளில் ஆப்பிரிப்புக்களை விடவும் மெளனங்களே வீரியமானவை. வெளி விரவிய எலும்புக்கூடுகளது மெளனத்தின் சாட்சியங்களே இந்த வாக்குமுலங்கள். இதுவே இந்நூலின் தலைப்பும் குறியீடுமாகும்.

‘அநாமிக்கன்’ தனது ‘எலும்புக்கூட்டின் வாக்குமுலம்’ கவிதைத் தொகுதியில் எழுதியுள்ள குறிப்புகளின் ஒரு பகுதி.)

படித்து
புத்தகம்

* புத்தக வடிவமைப்பு என்றவகையில் ஈழத்து நவீன இலக்கிய புத்தக வடிவமைப்பில், முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நவீன ஒவியமொன்றை முகப்பில் கொண்டமைந்த புத்தகமாகும்.

* ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பை வடிவமைக்கும் போது அதனுள்ளடங்கும் ஒரு கதைக்குரிய தலைப்பையே தொகுப்புக்குரிய பொதுத் தலைப்பாக்குவது வழமை. ஆனால் இக்கதைத் தொகுப்பைப் பொறுத்தவரையில், உள்ளடக்கமான கதைகளின் தலைப்புக்களிலிருந்து தொகுப்பிற்கான பொதுத்தலைப்பைத் தெரிவுசெய்வதைத் தவிர்த்து, கதைகளின் போக்குகளைப் பிரதிபலிக்கின்றவகையில் ‘கோடுகளும் கோலங்களும்’ என்பதாக பொதுத் தலைப்பைத் தெரிவு செய்திருத்தல்.

* மரபுரீதியான அல்லது வழமையான கதைசொல்லல் முறைகளை முழுமையாகத் தவிர்த்து தற்புதுமையான உத்திகளில் ஒவ்வொரு கதையையும் சொல்ல எத்தனித்திருத்தல். எடுத்துக்காட்டாக

படிப்பகம்

அடிவாரம் - சி.சுதந்திரராஜா, பக். viii+332, விலை (இந்தியா) 75/=, மணிகேசலம் பிரசுரம், 7, தணிகாசலம் சாலை, தி.நகர், சென்னை - 17

'மழைக்குறி' நாவலை அடுத்து ஆசிரியரின் இரண்டாவது நாவல். அரசியல் மூலமே விடுதலை பெறமுடியுமென்று கருதுகிற - வர்க்க உணர்வுகொண்ட இளைஞனைக் கதாநாயகனாகக் கொண்டமைந்தது.

சுள்ளிக்காரும் செம்பொடையனும் - மஜீத், பக். 63, விலை (இந்தியா) 40/=, அடையாளம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, புத்தந்தம் - 621310, தமிழ்நாடு.

வடிவங்களை மீறிய கட்டுடைப்பு என்ற குறிப்புடன் வெளியாகியுள்ளது. 'அடையாளங்களினூடு பிரதிகள் மீது திணிக் கப்பட்ட வரையறைகள் படைப்பின் பன்மைத்தன்மையைப் பாதிக்கின்றன' என ஆசிரியர் கருதுகிறார்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இவர்கள் - எ.த.ஜெயராசுசித், எஸ்.ஏ. ஸ்ரீதர், பக். vi+22, விலை 60/=, அம்றிதா பதிப்பகம், 231, வாணி வித்தியாலய ஒழுங்கை, வாழைச்சேனை.

உயர்தர வகுப்பு மாணவரை நோக்காகக்கொண்டு, முக்கிய ஆளுமைகளான பதினைந்துபேரினது வாழ்க்கையும் பணிகளும் சுருக்கமாய் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எலும்புக்கூட்டின் வாக்குமூலம் - அநாமிகன், பக். 88, விலை 150/=, அழகியல் கலாமன்றம், கிளிநொச்சி.

"அநாமிகனின் கவிதைகள் கனவின் சாயலைக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக்கனவு சிலவேளைகளில் துலக்கமானது. சில சமயம் அருபமானது... அநாமிகன் காலத்தின் சாட்சியாக இருக்கிறார்" என்கிறார் கருணாகரன். அழகிய வடிவமைப்பு.

பழந்தமிழ் மக்களின் ஆன்மிகம் - புலவர் வேல்மறன், பக். xii+130, விலை 200/=, மெய்யியல் துறை, சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி,

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் - புலவர் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர், ஏற்கெனவே 'காதல் நெஞ்சம்' என்ற சிறப்பான நூலைத் தந்தவர். குருத்துவக் கல்லூரியில் அவர் ஆற்றிய உரைகள் இப்போது நூலாகியுள்ளன.

தொலைவில் - வாசுதேவன், பக்.103, விலை (இந்தியா) 60/=, காலச்சுவடு பதிப்பகம், 669, கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் - 629001, தமிழ்நாடு.

அலைதலின் வெளிப்பாட்டு மொழியில் அல்லது புலம் பெயர் வாழ்வின் வெளிப்பாட்டு மொழியில், பதிவுபெற்ற கவிதைகளின் தொகுப்பு.

ஒரு இலையின் மரணம் - மஜீத், பக். 46, விலை தரப்படவில்லை, பெருவெளி பதிப்பகம், 107, மாவடி சந்தி, அக்கரைப்பற்று - 6

"செப்பணிட்டு உற்பத்தி செய்த கவிதைகளல்ல; மாறாக கவிதையை உயிர்க்கும் பிரதிகள்" என்கிறார் ரியாஸ் குரானா தனது முன்னுரையில். அழகிய வடிவமைப்பு.

சூத்தரங்கம் (அளிக்கை - 12) - தே.தேவானந்த, அ.விஜயநாதன், பக். 28, விலை 20/=, செயல் திறன் அரங்க இயக்கம், அருளகம், ஆடியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி யாழ்ப்பாணம்.

இரண்டாம் ஆண்டு நிறைவிதழாக, அரங்குபற்றிய கட்டுரைகள், யப்பானிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு என பலவற்றைத் தாங்கி, அதிகமான படங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது.

கானல் நீராகும் விழுமியங்கள் - எ.ஜெயச்சந்திரன், பி.அசோக் லூயிஸ், பக். xv+98, விலை தரப்படவில்லை, வாலிப கிறிஸ்தவ சங்கம், வாழைச்சேனை.

கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகளைத் தாங்கிய சுனாமி நினைவு மலர்.

வாசிகம் - ச.வில்வரெத்தினம், பக். 63, விலை 50/=, கூடல் வெளியீடு, திருக்கோணமலை.

"அருகிவரும் வாசிப்புச் சூழலில் வாசிப்புப் பண்பாட்டை உருவாக்குவதற்கான முன்முயற்சிகளில் இதுவும் ஒரு முயல்வு" என்கிறார் ஆசிரியர்.

கோடுகளையும் வர்ணங்களையும் வாசன்

பெயர்: சுசிமன் நிர்மலவாசன்
சொந்த இடம்: செங்கலடி, மட்டக்களப்பு.
தற்போது யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் சித்திரத்துறை உள்ளகப்பயிற்சி ஆசிரியர்; பத்திற்கும் மேற்பட்ட தனிநபர் ஓவியக் கண்காட்சிகளிலும் குழு ஓவியக் கண்காட்சிகளிலும் பங்கேற்றுள்ளார்.

மட்டக்களப்பில் பேசப்படும் ஓவியர்களான கிக்கோ, வாசுகி, குலராஜ், கமலச்சந்திரன் ஓவியங்களால் தூண்டப்பட்ட இவர், அதற்கும் அப்பால் ஓவியம் நோக்கிய பார்வையை விரிவடையச் செய்துள்ளார்.

தென்னிலங்கையின் முன்னணி ஓவிய அமைப்புக்களான 'விபவி', 'தீர்த்த' ஆகிய நிறுவனங்கள் இணைந்து நடாத்திய பயிற்சிப்பட்டறையின் 40 நாட்களைச் செலவிட்டமை சிறந்ததோர் அனுபவம் எனக் குறிப்பிடும் வாசன், ஓவியரான 'தேநுவர' அவர்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டுள்ளார்; தனது படைப்புக்கள் பற்றிய தேநுவரவின் தூண்டல்கள், தனது ஓவியம் நோக்கிய சிறப்பான அசைவுகளுக்குக் காரணம் என்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழும் காலத்தில் ஓவியர்களான சனாதனன், இராசையா, ரமணி போன்றோருடனான தொடர்பு தனது வளர்ச்சியின்

முக்கிய கட்டமெனவும் கருதுமிவர், பிரதிமைக்கலையின் அடிப்படையின் அவசியத்தை ஓவியர் இராசையாவிடம் இருந்தும், ஓவியம் பற்றிய சர்வதேசம் நோக்கிய பரந்த பார்வையை ஓவியர் சனாதனனிடம் இருந்தும் பெற்றுக்கொண்டுள்ளதாகக் கூறுகிறார். யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளர்களான கரட்ணேஸ்வரன், பச்சி மரியதாசன் ஆகியோரைத் தனது ஆசிரியத் தொழில் வழிகாட்டிகளாக நினைவுகூருகிறார்.

தனது கிராமம், பிரதேசம், தேசியம், 'சர்வதேசம்' என ஓவியனின் படைப்புக்கள் வியாபகம் பெறவேண்டும் என்ற கருத்திற்கேற்ப, நெய்தல் நிலமான மட்டக்களப்பின் குறியீடாக 'மீன்' உருவங்களைக் கையாண்டுள்ளார். எமது சமூகத்தின் தாய்மையை 'கறுப்பு அம்மாக்களி'னூடாகவும், விதவைகள் அதிகமான மாவட்டம் என்ற வகையில் மட்டக்களப்பின் இளம் விதவைகளையும் ஓவியங்களின் கருக்களாக்கி உள்ளார். யுத்தக் குறியீடாக 'மதில்' என்ற தலைப் பிலான ஓவியத் தொடர்களும் இத்தகையனவே.

ஓவியக்கலை சமூகத்தின் அடிமட்டம் வரை கொண்டு செல்லப்படவேண்டும் எனக்கருதும் வாசன், மிகச் சிறந்த சித்திர ஆசிரியராகவும் காணப்படுகிறார்.

- பங்குபற்றிய கண்காட்சிக் குறிப்புகள்:**
- ஓவியங்களின் காட்சி (தனிநபர்) - 2001 புனித மிக்கேல் கல்லூரி - மட்டக்களப்பு.
 - துயர்களின் தூரிகை வீச்சு (தனிநபர்) - 2003 புனித மிக்கேல் கல்லூரி - மட்டக்களப்பு.
 - உணர்வுகளின் உரையாடல் (தனிநபர்) - 2004 கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் - வந்தாறுமலை.
 - மிலேனியம் கண்காட்சி (குழு) - 2002 கல்லாறு, மட்டக்களப்பு.
 - கல்விக்கண்காட்சி (குழு) - 2003 செங்கலடி மத்திய கல்லூரி.
 - வடக்குக் கிழக்கு ஓவியர்களின் கண்காட்சி (குழு) - 2003 புனித ஜோசப் கல்லூரி - திருக்கோணமலை.
 - கலா பொல ஓவியக்கண்காட்சி (குழு) - 2003 ஜோர்ஜ் கீர் நிலையம் - கொழும்பு - 7.
 - கலா பொல ஓவியக்கண்காட்சி (குழு) - 2004 ஜோர்ஜ் கீர் நிலையம் - கொழும்பு - 7.
 - பொருண்மியக் கண்காட்சி (குழு) - 2003 இந்துக் கல்லூரி - மட்டக்களப்பு.
 - சர்வதேச நாடகவிழா - 2003 விபுலாந்த இசை நடனக்கல்லூரி, செங்கலடி.
 - பேசும் தூரிகை (குழு) - 2005 யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

மாற்றுக் கதை: வகுப்பு

(23 நிமிடங்கள்)

ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து 'சுவிஸ்' நாட்டில் வசிக் குமரபாலகுமாரின் இயக்கத்தில் உருவாகி வெளிவந்திருக்கும் குறும்படம், 'வகுப்பு'.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் குடும்பங்களில் நிலவும் முக்கியமானதொரு பிரச்சினையே வகுப்பின் கதையாகும். ஒப்பில்லாமல் உழைக்கும் பெற்றோர் தமது குழந்தையினைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். பெற்றோரின் வழிகாட்டலும் அரவணைப்பும் இல்லாமல் வளரும் குழந்தைகள் ஆளுமைகுன்றி - அவர்களது எதிர்காலம் பாழாகின்றது என்பதையே 'வகுப்பு' எடுத்துக்காட்ட முற்படுகின்றது.

ஒரு பதின்ம வயதுப் பெண் தனது எதிர்காலத்தைப் பாழாக்கிவிட்டீர்கள் என பெற்றோரைக் குற்றம் சாட்டுவதிலிருந்து, பின்னோக்கு உத்தியில் காட்சிகள் நகர்கின்றன.

பெற்றோர் அவளைத் தனியே விட்டு வேலைக்குச் செல்வதும், அவளைப் பயமுறுத்தும் தனிமையும், அரவணைப்புக்கு ஏங்கும் அவளது கனவும், அவளே வெளிக்கிட்டு பாடசாலைக்குச் செல்வதும், வகுப்பிலுள்ள சக மாணவர்களுடன் சேராமல் தனித்திருப்பதுமென காட்சிகள் அடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இடையில், அந்தப் பிள்ளையின் தகப்பன் அயராது உழைப்பதாகவும் (உணவு விடுதியில் கோப்பை கழுவுதல்) அப்போது அவரது நினைவில் மகளின் வகுப்பாசிரியை அவரை அழைத்து, அவளது கல்விச் செயற்பாடுகள் மந்தகதியிலிருப்பதால் வகுப்பேற்றாமல் விடுவதே நல்லதெனத் தெரிவிக்கும் காட்சியும் வந்து போகின்றன. மகளின் எதிர்காலம் குறித்து பெற்றோருக்கிடையில் சச்சரவு ஏற்படும் உச்சக்காட்சியில் அச்சமடையும் மகள், கதவைத் திறந்துகொண்டு பசும்புல்வெளிகுள் ஓடுகிறாள்.

கார்த்திகா

இக்குறந்திரைப்படத்தில் எந்தவொரு காட்சியும் கட்டிற்றுக்கத்தடன் வெளிப்படவில்லை. இது திரைச்சுவடி (Script) பலவீனமாயிருப்பதால் நேர்ந்த விளைவு. பொதுவில், பார்வையாளனை காட்சிகளுடன் ஒன்றிச் செய்வதில் 'வகுப்பு' தோல்வியடைந்துள்ளது. சிறிசில ஒளிப்பதிவுக் கோணங்கள் நேர்த்தியாக வெளிப்படக் காண்கிறோம். அச்சிறுமியின் கனவுக் காட்சிக்கூறும் பசும்புல்வெளிகுள் சிறுமி நுழையும் காட்சிக்கூறும் கவனிப்பிற்குரியவை. காட்சிகளை மெருகேற்ற இசை எவ்விதத்திலும் பங்களிக்கவில்லை. இத்தகைய போதாமைகளைக் கொண்டிருந்தபோதும், 'வகுப்பு' வரவேற்கத்தக்க முயற்சி. திரைச்சுவடியை சீராக்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்; ஏனெனில், நல்ல சினமாவை முற்போக்குச் சிந்தனையுள்ள பாலகுமார் போன்றவர்களிடமிருந்தே நாம் எதிர்பார்க்கமுடியும்!

கொஞ்சம்...

கொழும்பு 'கைலாசபதி ஆய்வு வட்டம்' வெளியிட்ட 'கைலாசபதி: தளமும் வளமும்' என்ற நூலைப் படித்தபோது எழுந்த எண்ணங்களில் சிலவற்றை இந்தப் 'பத்தி'யில் சொல்ல விரும்பும். கலாநிதி க.கைலாசபதி குறிப்பாக எழுபதுகளிலும், 1982 இல் இறக்கும் வரைக்கும், ஈழத்தின் நவீன இலக்கியத்துறைச் சூழலில் மிகவும் செல்வாக்குச் செலுத்திய ஒருவராக இருந்தார்; அதற்கு அவரது திறமை மட்டுமல்லாது கலாநிதிப் பட்டம், பல்கலைக்கழகப் பதவி, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், இடதுசாரி - சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அரசியற்குழல் பேரன்றவையும் காரணங்களாகும். ஆனால், அவரது மரணத்தின் பின்னர் 'ஒருசில பிரிவினரைத்' தவிர, ஏனையோர் அவரைப்பற்றி அதிகம் கதைப்பதில்லை; இறந்துவிட்ட மனிதனால் என்ன பயனெனக் கருதினரோ என்னவோ! இந்நூலில் கூட 'கலாநிதி எஸ்.பாலசுகுமார், "இன்றைக்குப் பலர் பேராசிரியர் கைலாசபதியை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலேயே மறந்து விட்டார்கள்", "...முற்போக்குப் பேசிய பலர் கைலாசபதியை மறந்து விட்ட இன்றையச் சூழ்நிலையில்..." என ஆதங்கப்படுவதைக் காணலாம்.

இப்போது இந்த நூல் வந்துள்ளது; இதில் பதினைந்து பேரின் கட்டுரைகள் உள்ளன. ஆயினும், கைலாசபதியின் 'தளத்தையும் வளத்தையும்' கண்டு பிடித்துச் சொல்வதைவிடவும் அவருடனான தமது தொடர்புகளை விளக்கி முக்கியத்துவம் பெறவே, பலரும் பெரிதாய் முனைந்துள்ளமை குறையாடாக உள்ளது.

1. கைலாசபதியின் கருத்துக்கள், செயற்பாடுகள், முரண்பாடுகள் என்பவற்றில் மாறுபட்டுக் கருத்துரைத்து வந்தவர்களைப் பற்றி பொதுவில் கீழான மனப்பதிவுகளை உருவாக்கப் பலா முயன்றுள்ளனர். எஸ்.பொன்னுத்துரையை நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக கைலாசபதியின் பிம்பத்திற்கு 'சாணி அடிப்பவராகவும்', 'தொடர்ந்து பிறாண்டிக்கொண்டிருப்பவராகவும்', 'கைலாசின் இலக்கியக் கோட்பாட்டைப் பொறுத்தவரை பொருட்படுத்தத்தக்க எழுத்தாளன் அல்ல' எனவும் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நு.மாண் குறிப்பிடுகிறார். "...சிலரது மதிப்பீடுகள் தூக்கறியாயங்களைத் தாண்டி காழ்ப்புணர்ச்சியால் சேறு சக்திகளை அள்ளி வீசின" என ஏ. இக்பாலும், "அலையில் கைலாசபதியின் கூற்றுக்களை கொச்சைப்படுத்தும் வகையில் அ.யேசுராசா எழுதியிருந்தார்" என லெனின் மதிவானமும், "தளையசிங்கம் துதிபாடிகள்" என கலாநிதி எஸ். பாலசுகுமாரும் எழுதியுள்ளனர். எனினும், புதியவர்கள் இவற்றைக் கண்டு குழம்பத்தேவையில்லை.

2. யேசுராசா

2. 'அலை' - 13,14ஆம் இதழ்களில் மு.புஷ்பராஜன், தமிழக இலக்கியக்காரர் ஒருவரின் யாழ்ப்பாண வருகையின் போது அறுபதுகளில் நிகழ்ந்த, கைலாசபதி - டொமினிக் ஜீவா பற்றிய 'குறிப்பான' ஒரு சம்பவத்தையே எழுதியுள்ளார் (இது நேர்ப்பேச்சில் ஜீவா ஒப்புக்கொண்ட ஒரு விடயம்); ஆனால், நு.மாண் அதனைப் 'பொதுவான தாக்கி', 'சாதி காரணமாக டொமினிக் ஜீவா, டாஸியல் ஆகியோரை அவர் வீட்டுக்குள் எடுப்பதில்லை' என்ற அவதூறையே 'அலை' வழிமொழிந்ததாக 'பிழையாக' எழுதுகிறார்.

3. 1980 இல், அலை 13 இல் வெளியான

- கைலாசபதியின் 'சமர்' இதழ் கட்டுரைக்குப் பதிலளிக்கும் - எனதும் மு.புஷ்பராஜனதும் கட்டுரைகளுக்குப் புதிற் கட்டுரையொன்றை நண்பர் நு.மாண் தந்தார். அவரது கட்டுரை மிகப் பலவீனமாயுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்மீதுள்ள நல்லெண்ணம் காரணமாக 'அலை'யில் பிரசுரிக்க விரும்பாது, அதனை மீள்பரிசீலனை செய்யக் கேட்டோம்; அவர் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார். இன்று, "...விலாதம் தொடர்ந்தால் அது ஆரோக்கியமான திசையில் செல்லாது என்பதனால் நான் அந்தக் குறிப்புகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டேன்" என அவர் எழுதுவது ஆச்சரியத்திற்குரியது!

4. நு.மாண், சித்திரலேகா, மெளனகுரு ஆகியோர் இணைந்து எழுதி, 1979 மார்ச்சில் வெளியான 'இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' நூல்பற்றிய விமர்சனக்கூட்டமொன்று, யாழ். 'ஆத்திசூடி' வீதியிலிருந்த மெளனகுருவின் வீட்டில் நடைபெற்றபோது கைலாசபதியும் கலந்துகொண்டார். "...அந்நூலில் கைலாசபதி தூக்கிக் காட்டாத பலரை நாம் தூக்கிக்காட்டியிருந்தோம்..." எனச் சரியாகக் குறிப்பிட்டுப் பேராசிரியர் சி. மெளனகுரு, "... அக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட அவர் நூல்பற்றி ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம் கூறினார். தம்மாணவர்கள் தம்மிலிருந்து சிறிதளவு மாறுபடுகிறார்கள் என்பதையிட்டு எம்மீது அவர் கோபம் கொள்ளவில்லை." என எழுதுவது சுத்தப்பொய்!

அக்கூட்டத்தில் புத்தகத்தின் மாறுதலான நல்ல அம்சங்களை உதாரணங்களுடன் சுட்டிக்காட்டிப் பேசி நான் அமர்ந்தபின்னர், கைலாசபதி கோபத்தில் உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பேசினார் என்பதே உண்மை. "லேர் இது பேர்சனலாப் போகுது..." என நு.மாண் இடையே சொன்னபோது, "இதெல்லாம் பேர்சனல் என்று சொல்கிறீரோ?" என்று கோபமாய்க் கேட்ட

➔ (பக்கம் - 5)

'செந்திரன்' வட்டத்தினால், 28, மாட்டின் வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள 'ஜெயந்த சென்ட்ரல்' இல் வடிவமைக்கப்பட்டு, 56, ஆடியபாதம் வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள 'குரு பிறிண்டேர்ஸ்' அச்சகத்தில் அச்சப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. ஆசிரியர்: சி. யேசுராசா, இலக். 1, ஓடைக்கரை வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம். Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | avanaham.org